

VJERNI ABRAHAM

fra Ante Prološić

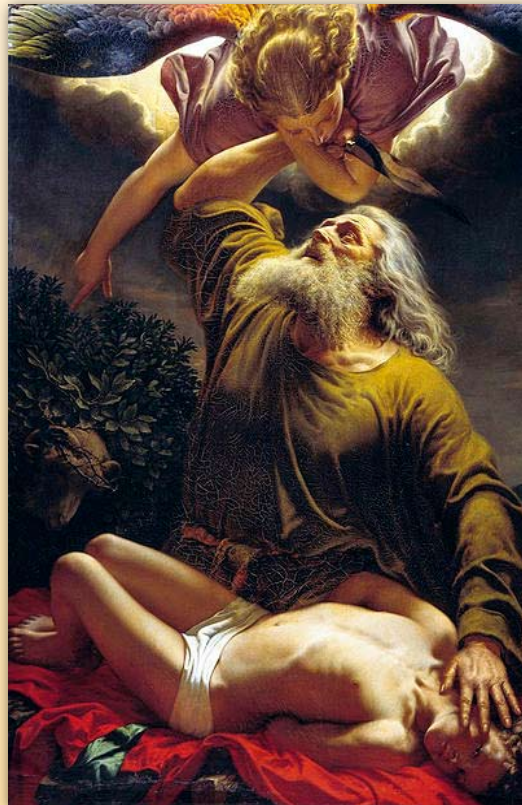
Obećanje Arahamu

Abraham je sa sobom poveo i bratića Lota, ali na putu ostaje bez njega. Lotu je ponudio izbor da bira gdje će krenuti, ne postavljajući mu uvjete. Abraham uspješno prolazi kušnju i pokazuje Bogu da ne žeda za nečim drugim i da je spreman sve ostaviti zbog Njega. Bog poštuje našu slobodnu volju, a tako i Abraham Lotovu. Neposredno nakon toga Gospodin govori Abrahamu: „Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; jer svu zemlju što je možeš

cem vjere, kako Pavao naziva Abrahama, započinje povijest izabranog naroda i spasenja ljudskog roda.

„Gospodin reče Abram: Idi iz zemlje svoje!“ (Post 12, 1). Abraham ne dvoji. Sluša jer se uzda u Gospodina. Abrahamov život može se usporediti sa svećeničkim životom. Napuštanje najbližih, potpuno predanje Bogu, žrtva iz ljubavi koja traži zaborav sebe.

Petar pita Gospodina: „Evo mi ostavismo sve svoje i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?“ (Mt 19, 27), a Isus mu odgovara: „Tko god ostavi kuće, ili braće, ili sestre (...) poradi imena mojega, stotruko će primiti i život vječni baštiniti.“ (Mt 19, 29). Abraham Bogu ne postavlja ovakvo pitanje. On spremno sluša i odgovara na poziv.

vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek. Potomstvo ću tvoje učiniti kao prah na zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah zemlje, i tvoje će potomstvo moći prebrojiti.“ (Post 13, 14-16). U tom obećanju vjerom je vidio sve one za koje Krist kaže da će doći sa svih strana svijeta i sjesti za stol Abrahamov. One koji će slijediti njegov primjer i vjeru.

Abrahamu je Gospodin udijelio mnoga materijalna dobra, ali ga opet kušate traži od njega ta dobra. Najprije Melkisedeku mora dati desetinu, potom kralju Sodome vraća njegovo blago. Ovdje Abraham prolazi kušnju koju je Krist prolazio u pustinji kada mu je đavao nudio sva dobra ovoga svijeta. Svaki čovjek prolazi isto. Abraham ostaje vjeran. Gospodin je toga svjestan: „Ne boj

se Abrahame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja biti će vrlo velika.“ (Post 15, 1).

Dobio je zemlju, blago, žene, sve za čim sinovi ovoga svijeta teže, ali tada mu se budi razum nošen vjerom pa pita Gospodina, ne iz nevjere, za svoje potomstvo. Vjerovao je da će Bog ispuniti obećanje, da baštinik nije pogani Eleazar Damaščanin. Izrael je ovo shvatio kao potrebu čuvanja čistoće vjere od pogana. Znakovito je da je i Isus Židov, Abrahamovo potomstvo. On mijenja ovu logiku. U Njemu Otac savršeno ispunja obećanje. Pogani više neće biti pogani, već i oni postaju dio Božje baštine. Abrahamova vjera uračunala se u pravednost i nama koji smo zbog njegove vjere postali zvijezde na nebu.

